

ÉJSZAKAI KUTYA.

Látod, öreg barátom, no nézd, ez
már igazi úr! te kutyának hívod,
én úrnak; mégis a legkülönb
legény ő, nem szolgál ám, mint
a többi, ki csip-csap csontokért
fukar gazdája életét s vagyonát
vigyázza. Szabadon úzi tiszta
szerelmét, szabadon kóborog s úgy
örül a széles világnak, mely hajlékot
ad néki mindenütt. S ha megéhezik,
éjjélután a füstös korcsmák elé
trappol és settengve várja, napról-
napra, a vidám részegeket, mert
csak az ő szívükben bízik már, mint aki
tudja: ilyenkor az Isten humora
szállja meg őket s nem sajnálják
a szíves falatot a szegény kutyától,
ki boldogan várja, hogy meg-megsimogassák,
dúrva szőrét, vagy tán meg is öleljék
s úgy vigyék haza ölükben, mint a testvért,
míg meg nem szökik tőlük megint, mint
egy nyugtalan csavargó . . .

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.